

kaj se jim fhe sgoditi sna, zhe ne opuſtijo ſvoje gerde terme in pijanzhvanja, in ſe odrine od ondot, kjer ſapuſti ſvoje vshalene pivze, in napol omamljene, ktéríh uſhéſa od prejetih ſauſhniz od ſharjavize goré, in ſaliſhi in rudezheji od fhkerlata zvetó. — Gotovo ne bi jih bilo nar bolji ſhganje, ne ſhiva ljubesen in ſerzhna pobošnoſt lépfhi rifati ſamoglo. In njih uſhéſa ſo bile po prejeti ſauſhnizhi tudi vſimu dobrimu in koriftnimu odperte in vglajene. Pridno in pogoſtama ſo potlej ſahajali v zerkev, in v iſgled ſo bili kmalo veliko drugim ljudem v zelimu Braunſhvajgu.

Ali bi ne bila tudi pri naſ na ſlovenſkim tú in tam ravno taka ſauſhnizhba doſtikrat potrebna? —

Danecki.

Povéſti is Ljubljane.

(ſomenj v Ljubljani o ſvétim Pavli) je bil velik; vreme je bilo po volji, ravno ſato je tudi veliko ljudi ſkupej priſhlo. Blaga, poſébnó volóv je bilo vezh, ko o ſvétí Oſhpeti. Nar viſhji kup ſa par deſhelfkih volóv je bil 145 goldinarjev. Is ſhtajerſkiga niſo ta pot kar repa pergnali. Hrovafhkih preſhizhev je bilo okolí 150 glav, ki ſo jih po polfhéſt krajzerjev ſunt prodajali. Konjſki ſomenj je bil poln ſtaríh merh, ko uníkrat o ſvétí Oſhpeti. — ſhtevilo na prodaj pergnanih volóv in krav je bilo 600, konj pa le 400 glav.

Mende ne boſte vredniku teh noviz ozhitati, ako ſe ravno per tí prilíki tudi zhes preveliko neſnago in vmás govéje ſhivine na glaſ in s nevoljo pertóſhi. „Kakofhna je bila neki le govedina?“ me ſna marfikdo poprafhat, de mi ni bila vſhezh. — Mu odgovorim: „Taka, de ſe is gnojja, ki ga na ſebi noſi, komaj vidi.“ Ravno ſató ima tudi náſh kmet vezhidel flabo in revno ſhivino. De je ſnaga in zhednoſt blaga ſhe poloviza kerme in klaje, tega ni ſatrobíti vſakimu zhloveku lahko; in de ſe mora verla krava dan ſa dnevam zhefati ali fhtriglati, ravno tako, kakor ſali konj, mu tudi v glavo ſpraviti ni. On miſli, de je ſhivínſka koſha neki mertvi uſnjati tók ali méh, ſakaj bi ſe le vſefkoſi zhefati in ſnashiti mogla. — Tega pa ne vé, de ſdrava in ſnashna koſha je k ſhivljenju ravno takó potrebna, kakor ſdrav ſhelodezh in ſdrave pljuza. —

Na ſománji dan frezham, zhes predmeſtje ſ. Petra gredé, ſtarzhika ſpred ſabo revno kravizo gnati, ktéra je bila s gnojam tako obloſhena in blatam, de ſe ji je od gnojja ſkorej koſha od vampa in beder luſhila. To viditi, niſim mogel vanati ſe, poprafhati ga: „Ozhe! ſte dimo kupili?“ — „Kajſhe — le prodati ſim jo miſlil, tode kupza je bilo premalo,“ mi ſtarzhik odgovorí. — „Povedite mi, ſakaj tako blatno in vmasano kravo terpite?“ Me pogleda in pravi: „Goſpod! ali ne véjo, de ima tó ſhivina rada?“ „Kakſhen bik vam je pazh to povedal?“ mu rezhem poſmehljaje ſe, ter grem ſvoj pot naprej, in miſlim ſam per ſebi: „Kdo mi porrezhe fhe enkrat, de ſhivina ne umi govoriti, ker voli in krave ſami pravijo, de radi y neſnagi, blati in gnoji ſhivé in leſhé, kakor mi je ſadaj ta ſtarzhek raſfodel!“

Dr. Bleiweiſ.

Nasnanje.

Po ſklepi z. k. dvorne piſarnize od 12. fuſhza léta 1835 ſo bili Menkſhanam trije ſomnji, to je: ſ. Polone, ſ. Urha in ſ. Mihela dan poterjeni.

Po ſklepi z. k. dvorne piſarnize od 21. Kimovza léta 1843 jim je pa fhe drugih troje miſloſljivo pervoljenih, to je: na ſ. Jederti, ſ. Lenarta in ſ. Luzije dan. Ako ſo imenovani ſomnji lih fhe le 27. dan Liſtopada lanſkiga léta od z. k. Ljubljánſke krefje oſnanjeni bili, je vunder le ſhe pervi, na ſ. Luzije dan, pokasal, de bodo ſzhafama v Menkſhu nar goſfhi ſomnji. Ako je ravno po malim dnarjev med ljudſtvam v naſhimu kraju, in ſkorej bi rekel, de ſi ne more vſaki kmet omiſliti vſiga, zhefar potrebuje, jih je vunder le perderlo kupzov in prodajavzov vſe polno ſkúpej, od vſih ſtrani. — ſato pa tudi vſi Menkſhani pravijo, de bodo prihodnizh fhe bolji; in kdor kóli jih bo obíſkoval, bo vidil, de reſnizo terdim; ſadovoljen naſ bo ſapuſtil in prihodnizh fhe raji v Menkſh hodil na ſomenj, — v ſali kraj gorenſke ſtrani, ktéri med meſtmi: Ljubljane, Krajnja in Kamnika ſtoji.

Franz Dolenz.

Shaloſtna pergodba,

ki ſe je v petik 19. Profénza 1844 po nózhi v Ugovizah na Korófhkim perpetíla.

ſhe v zhetertik pred ta dan je bila neka novo obokana zhumnata s ogljem raſgreta. Drugi vezher gre troje ſantizhov — bratizi in udje edine rodovine ſo bili od 9. 12. in 15. léta ſvoje ſtarofſti — noter ſpati, bres ſkerbi, de bi ſe jim kaj ſhaliga in hudiga permeriti vtegnilo, ter mirno in fladko poſpé — oh ſhaloſt, in ſe vezh ne prebudé!

V ſobóto jutro jih vſih troje preſhaloſtni ſtaríſhi mertve v poſteljah najdejo. ſhaloſt, ki jih viditi mertve, ozhe in mati obzhutita, ſi, ljubi moji, lahko miſlimo!

De bi pazh raſglaſ te ſhaloſtne pergodbe uzhil, kako nevarno in fhkodljivo je v ſtanizah prebivati, poſebno pa ſpati, ki ſo s ogljem raſkurjene! —

Urno, kaj je novíga?

(V Dobravniku) v Dalmazii ſe potréf ſhe ſmiram ponávlja; 13. in 15. Profénza tekozhiga léta ſe je ſopet ſemlja ſlo tréfla.

(V pretezhenim létu 1843) je na Fran-zovſkim 48 fabrik ſa zuker is bele peſe ſdelati, v nizh priſhlo in davki od tazih fabrik ſo ſa poldrug milijon goldinarjev manj vergli.

Shitni kup.	U Ljubljani		U Krajnju	
	31. Profénza.		29. Profénza.	
	fl.	kr.	fl.	kr.
1 mérník Pſhenize domazhe	1	22	1	28
1 „ „ banafhke	1	27	1	29
1 „ Turfhize . . .	1	3	1	5
1 „ ſorfhize . . .	—	—	1	12
1 „ Erſhi . . .	—	58	1	4
1 „ Jezhmena . . .	—	53	1	—
1 „ Profa . . .	1	2	1	3
1 „ Ajde . . .	—	54	1	10
1 „ Ovſa . . .	—	36	—	40

Zena preſhizhev v Krajnju 22. Profénza: Preſhizhi domazhi in hrovafhki teſhejſhi forte po 6 krajzarjev ſunt. ſhpèh po 14 goldinarjev in 20 krajzerjev zent.

V Ljubljani. Natiſnil in ſaloſhil Joſhef Blaſnik.